

Rodinné bohoslužby 13.10.2019 (Nezabiješ)

1. co to je přikázání? - UKAZATEL

obrázek **RUČIČKA**: můžu s ní třeba **hrozit** – anebo – někam **UKAZOVAT**. Jak se říká tomu, co takhle ukazuje? „...“ (ukazatel, směrovka)

2. odkud kam ukazuje?

„...“ **NEZABIJEŠ**. Rozumíte tomu? „...“ Koho se to týká? Vojáků – těch kdo střílí – zločinců, nebo i někoho dalšího? Tak schválně – **na koho nám ukazatel-směrovka ukáže dál.**

3. RANĚNÝ

Dnes nám ten ukazatel/směrovka – ukazuje na tohodle člověka „...“ (**vytáhnout raněného**)

Můžeme mu nějak pomoci? sundat pouta – obvázat ... umí tu někdo první pomoc? (zavoláme doktora... ?)

Ted' jsme mu pomohli – tak kdo to asi je? Kde se tu vzal?

„...“ Je z příběhu, na který se vypráví podle směrovky **NEZABIJEŠ**.

4. Příběh – ve 4 obrazech (komiks)

4.1. Izraelský král ze Samaří se vydal na trestnou výpravu proti Judským do Jeruzaléma. Měl silnou armádu i silného spojence – dobyli Jeruzalém a strašně moc mužů, kteří bránili město, pozabíjeli (120.000). Ženy s dětmi zůstaly bezbranné – a tak je odvěkli spolu s dalšími jako zajatce – že je prodají do otroctví. Bylo jich 200.000.

Dokážete si to představit? Tu sílu vojska – a tolik zabitých – a tolik naříkajících - tolik bolesti, strachu? Já ne.

Ale král a jeho vojáci se o to nestarali. Cestou do Samaří hulákali na oslavu svého vítězství – a těšili se, kolik na zajatcích vydělají, když je prodají do otroctví. A dokonce říkali – to vítězství nám dal Hospodin.

4.2. Když se blížili k Samaří – čekali, kdo je přijde uvítat. **Z města jim vyšel vstříc – prorok Odéd.** Ale jestli čekali, že začne zpívat ódy na vítězství – překvapil je, možná i šokoval. Postavil se jim do cesty – a začal jim kázat: „Hospodin vám možná dal vítězství – ale ne proto, abyste takhle krvavě řádili. Propadli jste choutkám silných a vítězů! Zabíjeli jste a vraždili hlava nehlava! L nářku trpících a umírajících jste byli hlouší – a přitom ten nářek je tak silný, že sahá až k nebesům – až k Bohu!

4.3. Rozhostilo se ticho – a do toho Odéd pokračoval: Ale ted' – to vám jako svědek Hospodinův říkám – uděláte něco docela jiného. Sundáte všem zajatcům pouta – a doprovodíte je zpátky do Judska. Vždyť Hospodin – který říká **NEZABIJEŠ** – to říká proto, abychom uměli projevit **milosrdenství – slitování a pomoc** – těm, kteří to potřebují. A abychom ty potřebné také uviděli, když jsme vůči nim slepí...

(vidíte – jak nám tady směrovka úplně mění směr příběhu?)

4.4. Vojáci v čele s králem stáli jak opaření. Neodvážili se proroka násilím umlčet a pokračovat dál – ale nikdo z nich se ani neměl k činu. **Tu vyšli z bran Samaří 4 muži:** Azarjáš, Berekjáš, Chizkijáš, Amasa. Byli to vůdcové města. Vojákům řekli – Propusťte ty zajaté. A pak se ti vůdcové Samařanů zajatců ujali sami: Sundali jim pouta a rozvázali provazy. Nahé oblékli do šatů z kořisti. Dali jim najíst a napít. Raněným vyčistili rány vínem a obvázáli je, posadili je na osly. A potom je ti 4 Samařani všechny doprovodili do Jericha – na hranice Judské země.

4.5. Co ted' uděláme my s tímhle raněným – na kterého nám ukázalo slovo **NEZABIJEŠ**?

„...“ Podívejte se, není tu nějaký dopravní prostředek? (Naložit společně na osla...)

Píseň Sv 148 (Kdo na kolenou kleč

čtení 2.Par 28,6-15

Kázání (Ex 20,13 ve světle 2Pa 28,6-15)

Příběh z 2. Paralipomenon o zabitých a zotročených Judejcích a reakci proroka Odéda je nepřehledný. Hned naskakují před oči zprávy o různých vojenských vpádech a civilních obětech – a protože takové obrazy jsou působivé, snadno zanikne jednání a slova dalších. Ale naštěstí tu máme dnes ukazovátko či směrovku – přikázání *Nezabiješ* – a to nám v tom příběhu ukazuje na skutečně důležité postavy.

Že jsou důležité, napovídá i to, že nesou jména: **Azarjáš** – H pomáhá - ke Smilování. **Berekjáš** - Hospodinovo Požehnání tu je k doplnění toho, co chybí k pokoji. **Chizkiáš** – Hospodinova Síla slouží k doplnění toho, co chybí k pokoji. **Amasa** – Nese Břemeno opuštěnosti Hospodinem. První tři zpřítomňují Hospodinovu pomoc, požehnání a sílu – kdežto poslední připomíná, jak to tíží být opuštěný.

O sílu, požehnání a pomoc prosíme přitom našeho Boha možná nejčastěji. A věříme a možná i zakoušíme, že nám je dává. Ukazovátko jménem **NEZABIJEŠ** nám dnes vytyčuje směr, kudy s nimi dál: Dostáváme je k tomu, abychom měli sílu vzdorovat halasným pokřikům násilníků, kteří se zrovna cítí na koni. Dostáváme požehnání – aby posilovalo naši důvěru, že právě milosrdenství projevované přes hranice obvyklých sympatií a antipatií je to, co má skutečnou perspektivu a budoucnost. Dostáváme pomoc – abychom nacházeli odvahu vycházet z bezpečí a zabydlenosti – a stavět se po bok těm, na něž útočí lidské předsudky nebo kdo zůstali opuštěni uprostřed lidské lhostejnosti.

Poslední z těch jmen navíc připomíná, že právě milosrdenství překonává **opuštěnost od Boha**. Samotu, v níž nám možná připadá, že nebesům jsme dávno lhostejní – a nouze konkrétní lidí je dávno nezajímá. Tíhu téhle samoty překonává právě milosrdenství. Samařané biblických dob byli pro Židy, tedy Judejce – právě těmi, které H podle nich opustil. A přece vypravěč tohoto příběhu (zcela jistě Judejec, Žid) vyznává – v činu milosrdenství, který vyprovokovalo odvážné slovo samařského proroka Odéda – jim byl H nablízku. Jim – i nám.

Myslím, že právě proto měl Ježíš tenhle příběh tak rád – a inspiroval se jím pro jeden ze svých nejznámějších příběhů, jehož hrdinou je právě Samařan. O tom, že Boží blízkost – požehnání a pomoc – blízkost, jež překonává opuštěnost – je s námi právě v odvážných činech milosrdenství.

Odkud a kam míří tedy podle tohoto příběhu přikázání Nezabiješ?

Nejen prikazuje šetřit životy – bránit nenávisti – ale nakonec se i aktivně stavět proti násilníkům. Zastávat se těch, jimž se ubližuje a projevovat milosrdenství a pomoc. Nenechat se strhnout těmi, kdo říkají – tihle jsou cizí, ti nás nemusí zajímat, ti si náš soucit nezaslужují.

Protože milosrdenství, jež překračuje zaběhlé hranice mezi lidmi – bariéry v hlavě i ploty a zdi venku – to je to, k čemu míří slova prorockých svědků z příběhů Izraele – i samotný příběh Ježíšův. To je ten moment, kde smíš prožívat Boží blízkost. Amen

Nezabiješ+křest; dětské 13.10.2019

Píseň 251,1

In: Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach? Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce nepocítí bázeň, kdyby proti mně i bitva vzplála, přece budu doufat. Hospodine, ukaž mi svou cestu, veď mě rovnou stezkou navzdory těm, kdo proti mně sočí. Naději slož v Hospodina. Buď rozhodný, buď udatného srdce, naději slož v Hospodina! Amen (Ps 27,1.3.11.14)

Píseň 442

Modlitba (Eliška)

Píseň 680 (kytara)

Píseň 632

Křest Jáchyma Toufara

Svátostí křtu posloužíme Jáchymu Toufarovi, požádala o něj matka, Martina Toufarová, křtěná ve zdejší sboru. Svědkyně křtu (kmotry), které přijaly spoluzodpovědnost za křestní vyznání a Jáchymovu budoucnost, jsou Klára Rusev, Jaroslava Toufarová, Zdeňka Pokorná a Lenka Stacke. Během předkřestních rozhovorů bylo zřejmé, jak velice mamince záleží na tom, aby i Jáchymovi byla otevřena cesta víry jakožto cesta nejen rodinné tradice, ale také cesta, na níž člověk potkává odpuštění, které pak smí sám předávat. Že právě odpuštění a milosrdenství je to, co má budoucnost – o tom nás ujišťuje evangelium (dobrá zvěst dnešního přikázání) – a docela osobně křest. Prosim tedy maminku a kmotry, aby s Jáchymem předstoupili.

Otázky pro kmotry a maminku:

1. Věříte, že Ježíš Kristus přináší takový pohled na život, který zdůrazňuje zásadní význam milosrdenství a odpuštění?
(Je-li tomu tak, odpovězte společně VĚŘÍME "...")
2. Chcete, aby se příběh Božího milosrdenství stal životní cestou i pro Jáchyma? Přinášíte ho s touto touhou ke křtu?
(Je-li tomu tak, odpovězte společně CHCEME a PŘINÁŠÍME "...")
3. Budete společně dbát o to, aby Jáchym potkával víru, lásku a naději jako inspirativní hodnoty pro svůj život?
(Je-li tomu tak, odpovězte společně ANO S POMOCÍ DUCHA SVATÉHO "...")

Ustanovení křtu: Mt 28,18nn "..."

Apoštolské vyznání víry

Otče náš...

Křest

Jáchym, křtím tě – ve jméno Boha Otce i Syna i DS

Modlitba:

Tvé milosrdenství otevírá cestu života, Otče. Tvá záštita nám tvoří pevnou půdu pod nohama, i když nás pohltila panika či vlastní slabost. Tvá záchrana umožňuje doufat i tváří v tvář velikým průšvihům, náš Spasiteli. Šance Božího království jsi vnášel do situací, kde si je nikdo neuměl představit. Až na kříž jsi šel, abys stvrdil, že ty i Otec berete svou solidaritu opravdu vážně až na smrt. Duchu svatý, tebe chválíme, že právě těmito dary proměňuješ lidská srdce. Děkujeme, že nám to křest znovu zpřítomnil. Amen

Požehnání Ž 121

Hospodin strážce tvůj, Hospodin zastínění tvé tobě o pravici. Nebude slunce na tě bít ve dne ani měsíc v noci. Hospodin střežiti tě bude ode všeho zlého, střežiti bude

duši tvou. Hospodin střežiti tě bude, když vycházeti i vycházeti budeš, od tohoto času na věky. AMEN.

Píseň 419

Ohlášky

Přímluvy (Kyrie!)

V důvěře v tvé milosrdenství a jeho sílu, která překvapuje i kované věřící, předkládáme ti teď svoje prosby:

Za tvůj lid i tento sbor. Slitování a milosrdenství ať léčí naše předsudky, zlobu, zranění, pocity ukřivděnosti. Chraň nás před nesnášenlivostí, kterou tak mnozí v této době úspěšně pěstují. Ať se církev nebojí postavit proti proudu zloby a lži i všelijakým nenávistným mŕmám, i kdyby se za nimi táhly zástupy. *Pane smiluj se – Kyrie eleison!*

Za naše rodiny. Když hledáme bezpečí pro sebe – nedopušt', aby to bylo na úkor slabších, zranitelnějších. Za ty kdo spravují veřejné věci v této zemi. Ať z jejich úst nezní ponoukání k nenávisti či sobectví, urážky ani ponižování slabých. *Pane smiluj se – Kyrie eleison!*

Myslíme na oběti současného válčení v severní Syrii. Když se sami cítíme bezmocni proti roztáčené válečné mašinerii, o to víc prosíme tebe o zastání pro bezbranné. Nám v tomto bezpečném koutu světa otevírej srdce i hranice pro ty, kdo kvůli válkám, hladu, ponižování musejí opouštět své domovy. *Pane smiluj se – Kyrie eleison!*

Amen.

Poslání Ef 4,26n

'Hněváte-li se, nehřešte.' Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu.

Požehnání

(slovo ze Sinaje Ex 33,11a.13n)

A Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem...

Mojžíš řekl: ...Jestliže jsem tedy nyní u tebe našel milost, dej mi poznat svou cestu, abych poznal tebe a našel u tebe milost; pohleď, vždyť tento pronárod je tvůj lid."

Odvětil: "Já sám půjdu s vámi a dám vám odpočinutí."

Píseň Sv 39 (Dál)